

พัชรินทร์ มหิทธิกร 2551: สิ่งไหนที่ใครภาพ: การศึกษาการดัดแปลงนิทานคำกลอนเป็นบทละครเวทีสมัยใหม่ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (วรรณคดีไทย) สาขาวรรณคดีไทย ภาควิชาวรรณคดี ภาชานกรรมการที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ญาดา อารัมภีร, อ.ค. 177 หน้า

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาการดัดแปลงนิทานคำกลอนเรื่องสิงห์ไกรภพเป็นบทละครเวทีสมัยใหม่ ซึ่งมีคณะละครเวทีที่นำมาสร้างสองคณะคือ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรและภัทราวดีเธียเตอร์ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 6 บท ว่าด้วยเรื่องละครเวทีสมัยใหม่ในประเทศไทย ที่มาและการแพร่กระจายของเรื่องสิงห์ไกรภพ และการศึกษาเปรียบเทียบนิทานคำกลอนเรื่องสิงห์ไกรภพกับบทละครเวทีเรื่องสิงห์ไกรภพของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และบทละครเวทีเรื่องสิงห์ไกรภพของภัทราวดีเธียเตอร์

ละครเวทีสมัยใหม่ของไทยเริ่มตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 หรือสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยผู้ที่ไปศึกษายังต่างประเทศโดยเฉพาะทางยุโรปและอเมริกานำมาดัดแปลงและประยุกต์กับการละครของไทย ทำให้เกิดละครในรูปแบบใหม่ๆ ได้แก่ ละครพันทาง ละครดึกดำบรรพ์ ละครร้อง และละครพูด มีการปลูกโรงสร้างเวทีการแสดง จากโรงละครเวทีชั่วคราว กลายเป็นถาวร มีการเก็บเงินจากผู้ชม และพัฒนาเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน และได้มีการนำวรรณคดีไทยมาทำเป็นบทละครเวทีอย่างเรื่องสิงห์ไกรภพที่มีผู้นำมาสร้างถึงสองคณะด้วยกันคือ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และภัทราวดีเธียเตอร์

จากการศึกษาพบว่านิทานคำกลอนเรื่องสิงห์ไกรภพมีการดัดแปลงเป็นบทละครเวทีตามความเหมาะสมเนื่องจากข้อจำกัดของเวลา ไม่ว่าจะเป็นการตัดทอนและเพิ่มเติม ทั้งด้านเนื้อหา การสร้างตัวละคร ฉาก แถ่นเรื่องและการตีความ การใช้สัญลักษณ์ ภาษา และการสื่อความหมายในสังคม อีกทั้งพบว่าบทละครเวทีของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และบทละครเวทีของภัทราวดีเธียเตอร์มีความต่างกันในด้านเนื้อหา ถึงแม้ภัทราวดีเธียเตอร์จะนำบทละครเรื่องสิงห์ไกรภพมาจากคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร แต่มีการดัดแปลงตอนจบของเรื่องคือจบตอนที่สิงห์ไกรภพเป็นผู้กู้บ้านเมือง และใช้การแสดงลีลาการเต้นประกอบในละครเวทีอีกด้วย

Patcharin Mahittikorn 2008: Singhakraiphop: A Study of Adaptation of the Poetical Tale to Modern Plays. Master of Arts (Thai Literature), Major Field: Thai Literature, Department of Literature. Thesis Advisor: Assistant Professor Yada Arrumpee, Ph.D. 177 pages.

This thesis is a study of the adaptation of Singhakraiphop to modern play which had two theatres that to play this poetical tale. There are the faculty of Arts, Silapakorn University and Patravadi theatre. It is divided into six chapters about Modern Play in Thailand, Native of Singhakraiphop and spread and a study of compare between the Poetical Tale and Modern Play of Singhakraiphop.

Modern Plays in Thailand started in Rama V in Rattana Gosin or King Chulalongkorn by who studied in Europe and America. They adapted Europe and America plays into Thai plays which became the Modern Plays such as Phantang Plays, Deukdumbhan Plays, Singing Plays and Speak Plays. There are build theatre. People must to pay to watch the Plays. Modern Plays was developed until now. There are took Thai Literature to make a play that is Singhakraiphop. Singhakraiphop play had two theatres that were the faculty of Arts, Silapakorn University and Patravadi theatre.

The study has found that Singhakraiphop was adapted to Modern Play suitable because the limit of time to play. Reduce and increase of story, character of the plays, scene, theme and explanation, symbol, language and communication in the story to society. Besides, the study has found that Singhakraiphop play of the faculty of Arts, Silapakorn University and Patravadi theatre are difference in the end of the story. Though, Patravadi theatre took the play from the faculty of Arts, Silapakorn University but in the end, Singhakraiphop save the country and used Modern dance in the play.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

/ /

